

ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ

ПРИМЉЕНО: 5.12.2018.			
Орг. јед.	Број	Датум	Правосуд
02	1608/18	/	/

ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ПРАВНОГ ФАКУЛТЕТА УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

Београд

Декан Правног факултета Универзитета у Београду је, на предлог Наставно-научног већа од 29. октобра 2018. године, донео одлуку о расписивању конкурса за избор у звање и заснивање радног односа на радном месту једног редовног професора за Међународноправну ужу научну област - предмети Међународно јавно право и Дипломатско и конзуларно право - на Правном факултету Универзитета у Београду.

Конкурс је објављен у „Службеном гласнику Републике Србије“ бр. 84 од 2. новембра 2018. године и огласним новинама Националне службе за запошљавање "Послови" бр. 802 од 7. новембра 2018.

Изборно веће Правног факултета Универзитета у Београду на седници од 29. октобра 2018. године образовало је Комисију за писање реферата у саставу: др Миленко Крећа, редовни професор Правног факултета Универзитета у Београду у пензији, др Родољуб Етински, редовни професор Правног факултета Универзитета у Новом Саду у пензији и др Бранко Ракић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Београду.

Чланови Комисије слободни су поднети следећи

ИЗВЕШТАЈ

На расписани конкурс пријавио се др Бојан Миљисављевић, ванредни професор Правног факултета Универзитета у Београду, као једини кандидат.

I БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ

Др Бојан Миљисављевић рођен је 25. августа 1975. године у Травнику. Основну школу завршио је у Тополи, а гимназију друштвено-језичког смера у Аранђеловцу. Правни факултет у Београду уписао је школске 1994/95. године, а дипломирао је у јуну 1999. године. Исте године уписао је последипломске студије смера Међународно право, и засновао радни однос на Институту за међународну политику и привреду као истраживач приправник. Марта 2000. године положио је Методологију правних и друштвених наука са оценом 10 (десет). У току рада на Институту обавио је и научно - истраживачку праксу под називом "Англосаксонска пракса - сукцесија држава и сукцесија одговорности".

Од октобра 2000. године запослен је на Правном факултету у звању асистента - приправника за предмет Међународни односи, а изводио је и вежбе из предмета Међународно јавно право. Био је Секретар Катедре за међународно право и међународне односе од 2000. до краја 2002. године. Усмени магистарски испит, др Бојан Милисављевић, положио је са одликом 28. јуна 2002. године. Од 10. децембра 2002. године до 10. августа 2003. године налазио се на одслужењу војног рока. Магистарску тезу под називом "Нове мировне мисије Организације Уједињених нација" одбранио је са одликом 16. марта 2005. године на Правном факултету Универзитета у Београду и тиме стекао титулу магистра правних наука. Исте године изабран је за асистента из међународноправне научне области за предмет Међународно јавно право.

Укључен је од 2006. године у Темпус пројекат мастер студија из Права Европске Уније поводом чега је сарађивао са неколико европских универзитета и борао више пута поводом радних састанака у иностранству. 2006. године предводио је групу студената њих 34 приликом боравка на јесењем заседању Парламентарне скупштине Савета Европе у Стразбуру када је Подкомитет за културу усвојио предлог конвенције од стране студената, што представља преседан у раду ове међународне организације. Објавио је пречишћену верзију магистарске тезе под називом „Нове мировне мисије Организације Уједињених нација“, у издању Правног факултета Универзитета у Београду и Службеног Гласника. Септембра 2008. године са одликом је одбранио докторску дисертацију под називом „Резерве на вишестране нормативне уговоре у међународном праву“ на Правном факултету Универзитета у Београду и тиме стекао титулу доктора правних наука. За доцента за предмет Међународно јавно право изабран је 8. априла 2009. године. За ванредног професора изабран је априла месеца 2014. године.

Координатор је курса Међународно право и Дипломатско право на Дипломатској академији Министарства спољних послова.

Члан је Преговарачког тима за вођење преговора о приступању Републике Србије Европској унији који је формирала Влада Републике Србије августа 2015. године где врши функцију правника у тиму.

Др Бојан Милисављевић говори енглески језик, а служи се и француским језиком.

II УЧЕШЋЕ У АКТИВНОСТИМА НА ФАКУЛТЕТУ

Проф. др Бојан Милисављевић активно учествује у различитим факултетским активностима:

- од 1. октобра 2018. године обавља функцију продекана за наставу на Правном факултету, као и председник Комисије за акредитацију факултета;
- Члан редакције Анала од 2015. године па надаље;
- Од 2015. године члан је Већа групација на Универзитету у Београду и члан Комисије за реформу докторских студија на Београдском Универзитету;

- Члан је етичке комисије на Правном факултету од 2016;
- Од 2016. године вршио је дужност шефа Катедре за међународно право и међународне односе;
- Био је два пута председник и више пута члан комисије за спровођење пријемног испита;
- Био је координатор Форума за дипломатију и међународне односе Правног факултета;
- Учествује у извођењу наставе на Клиници за спречавање трговине људима од 2011;
- Члан је Издавачког одбора Центра за публикације Правног факултета од 2009. – 2015. године;
- Био је члан Комисије за избор декана;
- Члан Савета Правног факултета од 2004. до 2010. године;
- Био је Секретар Катедре за међународно право и међународне односе од 2000. до краја 2003. године.
- Секретар је Комисије за уџбенике од 2006. до 2011. године.

III ПЕДАГОШКИ РАД

Наставу на српском језику као и испите изводи на следећим предметима:

Основне студије -Међународно јавно право, Дипломатско и конзуларно право, Увод у право европских интеграција, Међународни односи, Међународно хуманитарно право

Мастер студије - Међународно јавно право, Дипломатско и конзуларно право, Међународно хуманитарно право

Докторске студије - Међународно јавно право, Дипломатско и конзуларно право (докторске студије)

Изводио је и наставу на енглеском језику: курс Common Foreign and Security Policy of European Union на мастеру European Integration, а касније и на курсу Accession of Serbia to the EU (Master in European Integration).

Поред предавања, у континуитету од октобра 2000. године руководи вежбама на предмету Међународно јавно право, а од школске 2011. године држи и стручну групу на поменутом предмету. Поред тога руководио је и вежбама из предмета Увод у право европских интеграција.

Био је ментор, као и члан комисије за бројне мастер радове, члан комисија за одбрану неколико докторских дисертација, био је ментор у неколико докторских дисертација.

Организатор неколико посета студената канцеларији Савета Европе и Институту Сервантес;

Учешће у својству судије на националном такмичењу студената у симулацији рада Међународног суда правде (децембар 2004. године);

Тренер студената на IV националном такмичењу из међународног хуманитарног права у организацији Комитета Црвеног крста (април 2005. године);

Учешће у дугогодишњем самосталном пројекту Правног факултета Универзитета у Београду на тему „Развој правног система Србије и хармонизација са правом ЕУ“, а сада на пројекту „Идентитетски преображај Србије“

Учешће у Темпус пројекту мастер студија из области Права Европске Уније (од 2006. године);

Посета Парламентарној скупштини Савета Европе у Стразбуру са групом студената, када је Подкомитет за културу усвојио предлог конвенције од стране студената, што представља преседан у раду ове међународне организације (2006. године).

Чланства у комисијама и менторства за мастер радове и за докторске дисертације од избора у звање ванредног професора:

Мастер радови:

1. Ментор – 92 кандидата;
2. Члан Комисије за оцену и одбрану – 144 кандидата;

Докторске дисертације:

1. Ментор – 5 кандидата (Хајдер Ал Тамими, Милош Јончић, Мирослав Котевски, Андријана Мишовић и Дејан Миловановић), Милена Ђурић;
2. Члан Комисије за оцену и одбрану – 16 кандидата (Бајо Џмиљанић, Миљан Јововић, Милан Живојиновић, Јелена Стојшић, Хајдер Ал Тамими, Биљана Лепотић, Марко Новаковић, Јагица Ференц, Михајло Вучић, Милош Галантић, Владимир Лепосавић, Марко Аћић, Милош Јончић, Моника Мачаји, Јелица Горданић и Мирослав Котевски)
3. Члан Комисије за оцену – 2 кандидата (Владимир Радивојевић и Драгана Сандић).

IV СТУДЕНТСКЕ ЕВАЛУАЦИЈЕ ПЕДАГОШКОГ РАДА

- У академској 2017/2018. години рад на предавањима из предмета Међународно јавно право студенти су оценили укупном просечном оценом 4,92;
- У академској 2017/2018. години рад на предавањима из предмета Дипломатско и конзуларно право студенти су оценили укупном просечном оценом 4,93;

- У академској 2016/2017. години рад на предавањима из предмета Дипломатско и конзуларно право право студенти су оценили укупном просечном оценом 4,96;
- У академској 2016/2017. години рад на предавањима из предмета Међународно јавно право студенти су оценили укупном просечном оценом 4,87;
- У академској 2015/2016. години рад на предавањима из предмета Међународно јавно право студенти су оценили укупном просечном оценом 4,71;
- У академској 2015/2016. години рад на предавањима из предмета Дипломатско и конзуларно право на мастер студијама студенти су оценили укупном просечном оценом 4,94;
- У академској 2015/2016. години рад на студијској групи из предмета Међународно јавно право студенти су оценили укупном просечном оценом 4,78;
- У академској 2014/2015. години рад на предавањима из предмета Међународно јавно право студенти су оценили укупном просечном оценом 4,86;
- У академској 2014/2015. години рад на вежбама из предмета Дипломатско и конзуларно право студенти су оценили укупном просечном оценом 4,78;
- У академској 2014/2015. години рад на студијској групи из предмета Међународно јавно право студенти су оценили укупном просечном оценом 4,76;
- У академској 2004/2015. години рад на предавањима из предмета Међународно јавно право студенти су оценили укупном просечном оценом 4,80;

V АКТИВНОСТИ ВАН ФАКУЛТЕТА И УЧЕШЋЕ НА ПРОЈЕКТИМА

- члан је председништва Удружења правника Србије од 2011. године;
- члан је уређивачког одбора часописа Review of International Affairs од 2012. године;
- члан Удружења за међународно право;
- члан Удружења за међународно кривично право;
- члан Комисије за државни испит при Министарству правде и државне управе где испитује Право Европске Уније од 2012. године до 2014. године;
- члан је Савета за односе са Европским судом за људска права од пролећа 2013. године;
- координатор на Дипломатској академији Министарства спољних послова на курсу Међународно право и Дипломатско право, а држи и сваке године предавања из следећих области(појам и развој међународног права, извори

међународног права, билателарна дипломатија, уговорно право, међународне организације).

Био је и рецензент више радова у различитим научним часописима, као и ментор и члан комисија за одбрану докторских дисертација, члан комисија за одбрану магистарских радова, као и ментор и члан комисија мастер радова у већем броју пре свега на Правном факултету, али и на Београдском Универзитету, Факултету политичких наука, Полицијској академији и Правном факултету Универзитета у Крагујевцу.

Био је члан тима који је заступао Републику Србију пред Европским судом за људска права у спору о старој девизној штедњи јула 2013. године пред Великим Већем.

Бојан Милисављевић учествује у дугогодишњем самосталном пројекту Правног факултета Универзитета у Београду на тему „Развој правног система Србије и хармонизација са правом ЕУ“.

Референт на промоцији књиге Право међународних уговора, аутора С. Ђорђевић, Д. Димитријевић, на Институту за међународну политику и привреду 2012. године.

Члан редакције часописа Безбедност.

Члан уређивачког одбора часописа *Review of International Affairs*.

Био је члан је Савета за односе са Европским судом за људска права од 2013. године.

Члан је Преговарачког тима за вођење преговора о приступању Републике Србије Европској унији који је формирала Влада Републике Србије августа 2015. године где врши функцију правника у тиму.

Учешће у Темпус пројекту мастер студија из области Права Европске Уније (од 2006. године);

VI ОБЈАВЉЕНИ РАДОВИ

Списак радова објављених после избора у звање ванредног професора

Монографије и уџбеници

- Међународно обичајно право –Правни факултет, 2016, 154 странице
- Међународно право представљања – дипломатско и конзуларно право – коауторски уџбеник са М. Крећом, 2016, 2017, 2018 – у највећој мери делови из монографије Дипломатска заштита Бојана Милисављевића
- *Увод у право европских интеграција*, коауторски уџбеник са проф. др Будимиром Кошутеићем и проф. др Бранком Ракићем, Правни факултет, сваке године излазе измењена и допуњена издања, аутор глава 3, 4, 5, 6, 7, 8, идеала 13;

Коментар закона

- Коментар закона о јавно – приватном партнерству и концесијама – Службени гласник, 250 страница - Бојан Милисављевић, Саша Варинац, Александра Литричанин, Андријана Јовановић, Бранимир Благојевић – према стању законодавства од 7. јануара 2017. године

Уредништва

- Члан редакције часописа Анали Правног факултета од 2015. године
- Члан редакције часописа Безбедност од 2016. године
- Члан редакције часописа International Affairs од 2012. године
- „Право и транзиција“ 2017. године зборник радова са међународног научног скупа заједно са проф. др Татјаном Јевремовић Петровић и проф. др Милошем Живковићем
- Члан уредништва часописа Хармонијус

Чланци

Радови рангирани као M14

- *Имунитет шефа државе од кривичне јурисдикције страних држава*, Зборник радова Том 1, Супротстављање савременим облицима криминалитета, Криминалистичко – полицијска академија, Фондација Ханс Зајдел, 2015, стр. 159-167;
- *Case-Law of the European Court of Human Rights Relating to Trafficking in Human Beings*, with Bojana Čučković, International Scientific Collection Archibald Reiss, Thematic Proceedings of international Significance, Volume II, Police Academy, Belgrade, 2015, p.257-267;
- *The Necessity of Reforming the UN Administrative Apparatus*, with Ivana Krstić in SEE|EU Cluster of Excellence in European and International Law (Ed.), *South Eastern Europe and the European Union – Legal Aspects*, Verlag Alma Mater, Saarbrücken, Germany, 2017, pp. 85-109;
- *Constitutional Changes in the Republic of Serbia Due to the Process of Internationalisation and Accession to the EU*, with Ivana Krstić, Law and Transition, Collection of papers, Belgrade 2017, pp. 93 – 107;
- *Diplomatic Immunity in the Jurisprudence of ICJ*, with Ivana Krstić, South East European Law Journal (SEE LJ), 2018, accepted to be published;

Радови рангирани од M21-M23

- *Reform of Local Self-government in Serbia – Internal Legal Framework and EU Integration*, with Marko Stanković, Lex Localis – Journal of Local Self – Government, Vol. 16, No. 1, pp. 25 - 45, January 2018, M 22

Радови рангирани као M24

- *Identification of Custom in International Law*, The Annals of the Faculty of Law in Belgrade – Belgrade Law Review, коауторски рад са Бојана Чучковић, Year LXII, 2014, No. 3, стр. 31-52;
- *Улога обичаја у модерном међународном праву и значај за међународне интеграције Републике Србије*, Српска политичка мисао, број 4. из 2014, стр. 233-246;
- *Одговорност међународних организација са освртом на захтеве Републике Србије*, Српска политичка мисао, 2/2016, стр. 131-146;
- *Однос међународног и унутрашњег права према Уставу Републике Србије из 2006. године*, коауторски са М. Палевићем, Српска политичка мисао- посебно издање, Београд, 2017, стр. 29 – 46;

Радови рангирани као M33

- *Правна сигурност и дипломатско и конзуларна заштита*, Правна сигурност у условима транзиције, Правни факултет Универзитета у Београду, 2014, стр. 416-425;
- *Преглед међународноправне регулативе у области спречавања насиља у породици*, Криминалистичко – полицијска академија, 2014, 266-277;
- *The Position of Head of State under International and Internal Law*, коауторски В. Петровим, Зборник радова Правни факултет Ниш, 2016, стр. 65 – 79;
- *Органичења имунитета шефа државе у међународном кривичном праву*, Зборник радова са саветовања Удружења за међународно кривично право, Тара 2018, стр. 111-124;

Радови рангирани као M51

- *Тумачење међународних уговора у раду Комисије за међународно право* Удружење правника Србије, Правни живот, 2014, 159-169;
- *Јавне набавке у процесу преговора Србије са Европском Унијом*, Европско законодавство, коауторски рад са Сашом Варинац, 2014, 51-67;
- *State Immunity in International Law – Overview of the Work of the International Law Commission*, Journal of Criminalistics and Law, Beograd, 1/2014, стр. 21-33;
- *Кривичноправни имунитет представника државе*, Journal of Criminalistics and Law, број 1 из 2015, стр. 17 - 31;
- *Конзуларна заштита*, Удружење правника Србије, Правни живот, 2015, стр. 37 – 49;
- *Комитет региона – демократска снага Европске уније*, коауторски са

- М. Станковићем, Европско законодавство, 2016, 34-43;
- *Успостављање начела мирног решавања спорова и забрана претње и употребе силе у међународном праву*, Удружење правника Србије, Правни живот, број 12, том 4, 2016, стр. 91 – 103;
- *Оцена постојећег концепта ius cogens норми у међународном праву*, Удружење правника Србије, Правни живот, 12/2017, стр. 255 – 269;
- *Међународни суд правде између дедуктивног и индуктивног приступа у тумачењу правила*, Удружење правника Србије, Правни живот, 2018, прихваћен за објављивање

Радови рангирани као М52

- *Заштита животне средине у оружаним сукобима*, Безбедност, број 3, 2015, стр. 71-88;
- *Брегзит – повлачење Велике Британије из Европске Уније*, Европско законодавство, број 61/62, 2017, стр. 30 – 42;

Радови рангирани као М53

- *Ренесанса обичаја у међународном праву*, Harmonius, Journal of Legal and Social Studies in South East Europe, 2014, стр. 214-226;
- *Значај случаја Barcelona Traction на развој међународног права*, Harmonius, Journal of Legal and Social Studies in South East Europe, 2015, стр. 173-185;

Списак радова после избора у звање доцента:

Монографије:

- „Дипломатска заштита“, монографија, Правни факултет Универзитета у Београду, 2012, 180 страница;
- „Резерве на вишестране нормативне уговоре у међународном праву“, Правни факултет Универзитета у Београду, 2010, објављена докторска дисертација, 273 странице;

Уџбеници:

- “Увод у право европских интеграција“, коауторски уџбеник са проф. др Будимиром Кошутемићем и проф. др Бранком Ракићем, Правни факултет, 2012, репринт 2013, аутор глава 3, 4, 5, 6, 7, 8, и дела 13;

- „Право Европске Уније“, Висока хотелијерска школа, уџбеник, коауторски рад са др Славољубом Вићићем, Београд, 2010. година, 296 страница;

Чланци:

- „*Reservations to the Council of Europe Conventions, Focusing the Reservations to the 1951 European Convention on Human Rights*“, Ревизија за европско право, број из 2008. али је због кашњења изашао у току 2009. године, стр. 77-95;
- „Услови пуноважности резерви на вишестране уговоре у међународном праву“, Правни живот (часопис за правну теорију и праксу), број 13 из 2008. године, стр. 1121-1133;
- „Нормативни или правно стварајући уговори у међународном праву“, Правна ријеч (часопис за правну теорију и праксу), број 20 из 2009. године, стр. 741-751;
- „Развој међународног хуманитарног права, промењена природа оружаних сукоба и улога *ad hoc* Трибунала“, Правни живот (часопис за правну теорију и праксу), из 2010. године, коауторски рад са проф. др Миланом Палевићем, стр. 265 – 285;
- „Право на имовину у пракси Европског суда за људска права“, Удружење за међународно кривично право, Тара, 2011, стр. 368-376 ;
- „Развој института дипломатске заштите у међународном праву“, Међународна политика, број 1142, 2011, стр. 80 - 94;
- „Активности Уједињених нација у погледу спречавања трговине људима“, Правни живот (часопис за правну теорију и праксу), 2011, стр. 219-233;
- „Развој дипломатске заштите у систему УН“, Матица српска, број 145, 2013;
- „Исцрпљење унутрашњих правних средстава као услов за примену дипломатске заштите у међународном праву“, Анали Правног факултета Универзитета у Београду, број 1 из 2012, стр. 274 – 293;

- „Повлачење резерви са међународних уговора“, прилог пројекту „Развој правног система Србије и хармонизација са правом Европске Уније“, Правни факултет, 2012, стр. 157-173;
- „Депозитар код међународних уговора“, Правни живот (часопис за правну теорију и праксу), 2012, стр. 303-317;
- „Право грађанства Европске Уније и дипломатско и конзуларна заштита“, Европско законодавство, Институт за међународну политику и привреду, 2013, стр. 16-31;
- „Држављанство у међународном праву са освртом на његову улогу код дипломатске заштите“, Basic Concepts of Public International Law, Monism & Dualism, Belgrade, 2013, стр. 206 – 218;
- „Приговори на једностране изјаве воље у међународном праву“, Правни живот, 2013, број 7 / 8, стр. 19 - 37;
- „Злочини над особљем мировних мисија Уједињених нација“, Удружење за међународно кривично право, Тара, 2013, стр. 502-512;
- „Притисивост као услов одговорности државе у међународном праву“, Анали Правног факултета Универзитета у Београду, број 2 из 2012, стр. 185 – 207;
- „Србија пред Европским судом за људска права у случају „старе девизне штедње“, Правни живот (часопис за правну теорију и праксу), 12/ 2013, том 4, стр. 239 - 250;
- „Одговорност држава за међународне противправне акте – општи осврт“, Harmonius, Journal of Legal and Social Studies in South East Europe, број 1, 2013, стр. 204 – 218;

Радови после избора у звање асистента:

Монографија

- „Нове мировне мисије Организације Уједињених нација“, магистарски рад, 2005, стр. 247.

Докторска дисертација

- *"Резерве на вишестране нормативне уговоре у Међународном праву"*, стр. 280 (докторска дисертација), 2008. године

Чланци

- *"Систем ауторизације - сарадња приликом спровођења нових мировних мисија"*, Правни живот (часопис за правну теорију и праксу), број 12 из 2005. године, стр. 439-453;
- *"Извесне напомене у вези особља нових мировних мисија Организације Уједињених нација"*, Зборник Правног факултета Универзитета у Источном Сарајеву, 2006. године, стр. 455 – 468;
- *"Парламентарна скупштина Савета Европе"*, Анали Правног факултета у Београду, број 2 из 2006. године, стр. 274 – 280;
- *"Радноправни положај запослених у Европској Унији"*, Хотел линк, број 11, 2008., 179 – 186;
- *"Појам интерпретативних декларација у Међународном јавном праву и њихово разликовање од других једностранних изјава на уговоре"*, Правна ријеч (часопис за правну теорију и праксу), број 14 из 2008. године, стр. 553 – 573;
- *"Предмет и циљ уговора у међународном јавном праву"*, Правни живот (часопис за правну теорију и праксу), број 13 из 2008. године, стр. 623 - 643;
- *"Нове мировне мисије Организације Уједињених нација"*, монографија издата од стране Правног факултета, 217 страница;

Радови после избора у звање асистента - приправника:

Чланци

"Амерички интереси у Евроазијском региону", аналитички приказ дела Збигњева Бжежинског *"Велика шаховска табла"*, Војно дело бр. 2 из 2001. године, стр. 186-198.

"Однос Савета безбедности и Генералне скупштине Уједињених нација у мирном решавању спорова", Правни живот (часопис за правну теорију и праксу), број 12 из 2003. године, стр. 421-433.

"Приказ дискусије са округлог стола на тему "Међународно право и командна одговорност", Архив за правне и друштвене науке, број 4. из 2003. године, стр. 495-507.

"Превентивна дипломатија и превенција сукоба у систему Уједињених нација", Правни живот (часопис за правну теорију и праксу), број 12 из 2004. године, стр. 441 - 455.

"Римски статут и особље нових мировних мисија Организације Уједињених нација", Удружење за међународно кривично право, међународни научни скуп, Тара, мај 2005. године, стр. 459 - 473.

Радови до избора у звање асистента-приправника

Чланци

Систем оснивања осигуравајућих организација, Право и привреда (часопис за привредно-правну теорију и праксу), број 5-8 из 2000. године, 748-763;

Англо - саксонска пракса: сукцесија држава и сукцесија одговорности, научно - истраживачка пракса, налази се у библиотеци Правног факултета;

VII УЧЕШЋЕ НА НАУЧНИМ СКУПОВИМА

После избора у звање ванредног професора:

Марта 2016 Конференција „Критеријуми за чланство у ЕУ данас“ у организацији Владе Републике Србије и Канцеларије за европске интеграције.

Фебруара 2016 Међународни семинар „Британија, Београд и Западни Балкан“, под покровитељством Групе за Србију Парламента Велике Британије и Министра без портфеља задуженог за европске интеграције.

Три међународне конференције у организацији Хармонијуса са изложеним рефератима

Маја 2015 Научно-стручни скуп са међународним учешћем, под називом: „Супростављање савременим облицима криминалитета - анализа стања,

европски стандарди и мере за унапређење“, у организацији Криминалистичко полицијске академије и фондације Ханс Зајдел, на Тари.

Марта 2015 Међународни скуп под називом: „Дани Арчибалда Рајса“, у организацији Криминалистичко-полицијске академије, у Београду.

Копаоничке школе природног права редовно објављивање рада уз присуство конференцијама 2015, 2017.

Право и транзиција 2017. године – реферат и уредништво;

Међународна конференција „Контрола у унутрашњем, међународном и праву Европске уније“.

2016. Ниш - коауторски рад са Владаном Петровим под називом Положај шефа државе према правилима међународног права и прописима Републике Србије,

Приказ радова објављених после избора у звање ванредног професора

Монографије и уџбеници

Међународно обичајно право – 2016, Правни факултет

Монографија Међународно обичајно право има 154 странице, а структура је конципирана у шест области. Аутор је за предмет истраживања одабрао једно веома сложено како теоријско, тако и практично питање, које представља незаобилазни сегмент општег међународног права. На први поглед делује са су обичајна правила део класичног међународног права, али аутор успешно доказује једну од својих теза да је дошло до ренесансе обичаја у модерном међународном праву то подкрепљујући праксом међународних судова и тела, али и националним актима.

Први део посвећен је историјском развоју обичајног права, почев од класичног међународног права па на даље. Аутор веома аналитички објашњава узрочну везу између обичајних правила и специфичне правне природе међународног права. Са правом се наводи теза да су обичајна правила по својој природи општа и делују према свим субјектима, а да су државе и некада, а и данас основни креатори обичајних правила. У раду је анализирана богата пракса међународних тела, како судова, тако и арбитража, али је показано колико је обичај као специфичан извор међународног права у својој суштини повезан са праксом и зависи од ње. Обичајна правна правила су поред тога и један органски процес који делом зависи од воље држава, а делом је последица инерције у понашању субјеката. У овом делу нарочито је значајна компарација где аутор пореди особине традиционалних и модерних обичајних правила, показујући да су модерни обичаји значајно еволуирали и усложнили своју структуру, али да се формално нису значајно удаљили од правне физиономије која је била одређена још у Статуту Сталног међународног суда правде.

Други део посвећен је теориским поставкама у вези обичаја, то јест анализирани су основни правци у општој теорији међународног права. Овде је аутор првенствено представио традиционалну теорију према којој обичаји настају прећутним путем и спонтано. Са друге стране анализира се приступ волунтаристичке теорије која у основи настанка обичаја види вољу сваке државе

појединачно. На крају показује се да неки теоријски правци у правном основу обичајних правних правила виде апстрактну вољу међународне заједнице као целине. Велики аутори су као уосталом и судска пракса лутали између два елемента обичаја истичући час предности једног, час значај другог у зависности од ситуације. Неки аутори процес настанка обичаја виде као спонтано право. У наставку аутор представља и критички обрађује став позитивистичке школе о једном елементу обичаја који почива на искључивој вољи држава. На другој страни налазе се теорије о два елемента обичаја које следе формалну концепцију представљену у Статуту Међународног суда правде. Истим путем креће се и пракса Међународног суда правде када решава конкретне случајеве спорова између држава. Посебну пажњу аутор је посветио раду Комисије за међународно право у погледу обичајних правила који се свео на њихову идентификацију и тиме допринео да се процес настанка обичаја формализује и детектује, што је од велике важности.

Трећи део монографије Међународно обичајно право првенствено се бави основном обавезности код обичаја детаљно анализирајући и рашчлањујући сваки од конститутивних елемената обичаја. Сваки закључак формира се на основу праксе Међународног суда правде, па је зато анализа случајева била неопходна. У исто време указује се на незаобилазне контрадикторности и некохерентности у пракси Међународног суда правде, када је на еластичан начин заобилазио потпуну кумулацију два елемента обичаја. У наставку проф. др Бојан Милисављевић представља елементе обичајних правила првенствено праксу нарочито одређујући услове које пракса треба да задовољи да би била релевантан основ за формирање обичајног правила. Овде аутор истиче један од парадокса код општих обичајних правила а то је занемаривање воље појединачне државе на штету колективне и заједничке воље. Надаље аутор обрађује субјекте креирања обичаја, али што је нарочито важно прави систематику врсти аката који се могу тумачити као пракса код обичаја. Потом прелази на субјективни елемент обичаја, свест о правној обавезности, па показује да иако се ради о метафизичком састојку обичаја заправо се он може отелотворити у конкретних фактичким и правним радњама представника држава.

Четврти део монографије обрађује инструменте за доказивање обичајних правила. Овде се аутор задржава на традиционалним инструментима за доказивање, али показује да и у модерном међународном праву постоје и нови механизми за креирање обичаја. Као један од релевантнијих нових инструмената појављују се акти међународних организација поводом којих нема потпуног консензуса у теорији у погледу приписивости државама. Овде аутор нуди практично решење да се као елементи приписивости примењују према аналогiji правила која важе за одговорност држава. У овом делу наводе се веома вредни примери из праксе које је аутор пажљиво одабрао и анализирао. Уз овај део аутор поново представља важност који има рад Комисије за међународно право на целокупан положај обичаја у модерном међународном праву. Као једно од фундаменталних питања према аутору наметнуло се питање улоге уговора као инструмента за доказивање обичаја. Аутор доказује своју хипотезу да је утицај уговора на обичајна правила вишеструк и слојевит, па према томе нема

једноставног одговора на ово питање. Нарочита пажња усмерена је на међусобни хијерархијски однос уговора и обичаја где аутор показује да не постоји потреба за њиховом хијерархијом већ да се ради о међусобно повезаним и испреплетаним релацијама. У наставку ове главе аутор доказује колики је утицај праксе судских тела на обичајни процес, што је на неки начин показивано и у целокупној монографији имајући у виду правну природу обичајних правних правила. Овде је истакнуто да је англосаксонска школа претежно прихваћена у пракси међународних судова, као и да она погодује правној природи обичајних правних правила. Надаље аутор се бави значајним утицајем који доктрина међународног права остварује на процес настајања и примене обичајних правила. Пред сам крај овог централног дела монографије аутор посвећује дужну пажњу утицају једностранних аката на обичајна правна правила што је нарочито изражено код модерних обичаја, као и код неких грана међународног права, као што су поморско право или космичко право.

Пети део монографије посвећен је појму партикуларних обичаја, као посебне врсте обичајних правила, обзиром да се целокупан текст монографије у већини случајева бави општим обичајима. Аутор са правом примећује да је постојање партикуларних обичаја једна изузетна појава која се не уклапа у типичну правну физиономију обичајних правила којима је својствено опште правно дејство. Управо из тих разлога којд партикуларних обичаја аутор инсистира на прецизним правним критеријумима којима би се партикулрани обичаји детектовали и којима би се прецизно одредила њихова правна садржина и обавезност. Аутор са разлогом предвиђа да је потребно да постоје строги стандарди у њиховом доказивању и да се овде никако не може применити предпоставка обавезности, као што се то понекад практикује код општих обичаја. Нарочита пажња у овом делу посвећена је утицају који протест може да има на изузимање неке државе од примене партикуларног обичаја. У том смислу представљени су строги формални услови које протест треба да задовољи да би се постигао ефекат изузимања из примене партикуларног обичајног правила. Аутор врши и класификовање партикуларних обичаја на регионалне и локалне обичаје.

Шести део монографије посвећен је у целини извођењу финалних закључака о месту и улози обичајних правних правила у модерном међународном праву. Аутор закључује да обичајна правила никако нису изгубила на важности, већ да је у протеклом периоду дошло до појачавања улоге и значаја који имају обичаји у међународном праву. До тога је дошло, према тврдњама аутора, због окончања ере кодификације међународног права на општем плану. У закључним разматрањима аутор указује на појам фрагментације општег међународног права и утицај који она врши на обичајна правна правила. Истиче се да фрагментација сама по себи није штетна по обичајна правила, али да она не може да утиче на промену бића ових извора међународног права. На крају аутор подвлачи неопходну симбиозу уговора и обичаја као извора међународног права и коначно доказује да ови извори почивају на потпуној равноправности као и да они међусобно допуњују недостатке овог другог извора међународног права. На основу свега наведеног у предходном тексту може се закључити да је монографија Међународно обичајно

право аутора проф. др Бојана Милисављевића један веома значајан допринос развоју доктрине међународног права и незаобилазно штиво за све који се на вишем новоу баве проучавањем фундаменталних питања из области међународног права.

2. Међународно право представљања – дипломатско и конзуларно право – коауторски уџбеник са М. Крећом, 2016, 2017, 2018 – у највећој мери делови из монографије Дипломатска заштита Бојана Милисављевића

3. *Увод у право европских интеграција*, коауторски уџбеник са проф. др Будимиром Кошутеми проф. др Бранком Ракићем, Правни факултет, сваке године излазе измењена и допуњена издања, аутор глава 3, 4, 5, 6, 7, 8, и дела 13;

Аутор у трећој глави обрађује питање настанка и развоја европских заједница преко анализе оснивачких уговора. Даље се бави проширењем чланства и периодом развоја комунитарног права као и економских питања. У наставку обрађује Јединствени европски акт и Уговор о оснивању Европске Уније. Детаљније се представља нова организациона шема као и проширење надлежности у правцу другог и трећег стуба. Посебна пажња посвећена је правној природи Европске Уније и њеним специфичностима. У наставку се представљају и Уговор из Амстердама и Уговор из Нице. На крају ове главе аутор представља последњи реформски Уговор из Лисабона и указује на важне институционалне промене.

Четврта глава обрађује главне органе Европске Уније, њихову еволуцију кроз примарно право. Представљена је њихова организациона структура, надлежности, начин функционисања као и место у правном поретку Европске Уније. Тако су обрађена само основна тела Европске Уније: Министарски савет, Европски парламент, Европска Комисија и Европски Савет. Истакнута је њихова међузависност и учешће у основним процесима изградње европског права.

Пета глава је место где аутор обрађује питање пријема у чланство у Европску Унију. Првенстве обрађује услове за пријем, процедуру пријема кроз развој Европских заједница, али и према позитивном правном стању. Аутор у наставку разматра историјат односа Србије и Европске Уније, али и указује на нове односе у том погледу и анализира досадашње етапе у процесу прикључења. На крају аутор обрађује и питање предприступне помоћи ИПА Европске Уније.

Шеста глава се односи на опште питање јединственог тржишта и његове особине. Аутор овде обрађује неке основне постулате који важе на јединственом тржишту, а пре свега право конкуренције које је једно од најстаријих у праву Европске Уније. На ово питање се логично наслања злоупотреба доминантног положаја и услови за детекцију ове нежељене појаве. Посебну пажњу аутор је посветио заштити права потрошача и примаоца услуга у Европској Унији.

Седма глава је место где се аутор бави основним слободама у Европској Унији. Представљена је њихова генеза и јака међузависност. Прво се приказује слобода промета робе, затим слобода кретања лица и право настањивања,

слобода пружања услуга и слобода кретања капитала. Истакнути су услови и разлози за ограничење или привремено искључење неке од основних слобода. Дужну пажњу аутор је посветио и питању грађанства Европске Уније, развоју овог института, као и садржини овог права.

Осма глава је посвећена радном и социјалном праву у Европској Унији где се обрађују нека основна питања везана за развој, основне проблеме радног права, ограничења која се уводе приступним уговорима, као и правима радника према Социјалној повељи.

У делу главе једанаест аутор обрађује регионалну организацију Савет Европе, њен развој, основне органе, надлежност и функционисање. Посебна пажња аутора је посвећена Европском суду за људска права који је веома важан инструмент у погледу заштите основних права човека на простору Европе.

Коментар закона

1. Коментар закона о јавно – приватном партнерству и концесијама – Службени гласник, 250 страница - Бојан Милисављевић, Саша Варинац, Александра Литричанин, Андријана Јовановић, Бранимир Благојевић – према стању законодавства од 7. јануара 2017. године

Чланци

Правна сигурност и дипломатско и конзуларна заштита, Правна сигурност у условима транзиције, Правни факултет Универзитета у Београду, 2014, стр. 416-425; М 33

Један од основних императива модерне државе јесте обезбеђење правне сигурности својих грађана, као и свих лица која се нађу на њеној територији. Поготово је важно обезбедити поштовање правне сигурности у ситуацији када се ради о поштовању права домаћих физичких и правних лица изван територије своје државе. Овај рад обрађује питања примене дипломатске и конзуларне заштите у ситуацијама када долази до повреде права домаћих држављана од органа страних држава. Посебно се указује на разлику у погледу примене ова два института, обрађују се мере које се традиционално примењују, али и препознају и неки нови институти као што је дипломатска и конзуларна заштита у оквиру поретка Европске Уније.

Поред тога, рад прати и легислативну активност Уједињених нација, а поготово Комисије за међународно право у овој области, а бави се посебно и анализом новијих случајева примене дипломатске заштите пред Међународним судом правде. Указује се на значај који примена ових института има на одржавање пријатељских односа у међународној заједници и на одржавање правне сигурности.

Преглед међународноправне регулативе у области спречавања насиља у породици, Криминалистичко – полицијска академија,

Рад обрађује правну регулативу у области спречавања насиља у породици на међународном плану. Приступа се нормативној анализи, пре свих универзалних општих конвенција из области права човека уопште, затим анализи општих норми специфичних конвенција у области посебних облика заштите одређених категорија лица. Рад анализира велики број повезаних норми у погледу спречавања насиља у породици, њиховог међусобног односа као и праксу уговорних тела која су установљена релевантним конвенцијама. Посебна пажња је посвећена како универзалним, тако и регионалним механизмима заштите у правцу унапређења заштите свих категорија лица од насиља у породици. Указује се на неопходност унапређења свих напора у правцу повезивања међународних инструмената и прописа, са деловањем унутрашњих органа различитих држава. На крају рада се износе реалне могућности у циљу унапређења механизма који постоје на међународном плану.

Тумачење међународних уговора у раду Комисије за међународно право, Удружење правника Србије, Правни живот, 2014, 159-169; M51

Рад се бави тумачењем међународних уговора са посебним освртом на нове активности Комисије за међународно право Уједињених нација. У првом делу изложен је рад Комисије на оквирном питању у вези примене међународних уговора, да би се затим прешло на конкретно бављење Комисије питањима о тумачењу међународних уговора. На основу опште анализе праксе међународних судских тела, а посебно Међународног суда правде, у раду се износе закључци о утемељености правила о тумачењу из Конвенције о уговорном праву. Посебно се инсистира на значају успостављања објективних правила у тумачењу уговора због велике важности њихове примене за стабилност у међународној заједници. У наставку се обрађују нове активности Комисије за међународно право у погледу улоге накнадних споразума и накнадне праксе држава уговорница и њиховог значаја за тумачење и примену уговора.

Јавне набавке у процесу преговора Србије са Европском Унијом, Европско законодавство, коауторски рад са Сашом Варинац, 2014, 51-67; M51

Јавне набавке представљају једно од неколико најважнијих питања и области у процесу приступања Републике Србије Европској унији. У структури преговора налазе се у оквиру поглавља број 5. Као држава кандидат Република Србија је у обавези да до момента приступања

Европској унији у потпуности усклади своју регулативу у области јавних набавки, али и да увери Европску унију да се у нашој држави на прави начин спроводе све норме предвиђене у овој области. Овај рад анализира све директиве Европске уније у области јавних набавки и даје детаљан приказ свих институција и актера који учествују у овом процесу у Републици Србији. Нарочито се скреће пажња које је области потребно изменити у наредном периоду у смислу норми и институција у Републици Србији како би се унапредио систем јавних набавки, али и како би се свела на минимум могућност било какве манипулације или коруптивних радњи. У том смислу указује се на системски значај који имају јавне набавке за преговарачки процес уопште као и на поглавље 23 и 24.

Identification of Custom in International Law, The Annals of the Faculty of Law in Belgrade – Belgrade Law Review, коауторски рад са др Бојана Чучковић, Year LXII, 2014, No. 3, стр. 31-52; M24

Рад анализира једно од фундаменталних питања општег међународног права, процедуру за идентификацију обичајних правних правила. Пошто су обичајна правила специфичан извор општег међународног права инструменти за доказивање обичаја су од највише важности. Први део рада указује на значајни допринос Комисије за међународно право у процесу формирања обичајних правила и њиховог доказивања, укључујући и идентификацију.

Други део рада анализира праксу Међународног суда правде у смислу процеса формирања обичаја, инструмената за њихово доказивање, као и прихваћених процедура доказивања. У раду се инсистира на увођењу објективних принципа за идентификацију обичајних правила и њиховог домаћаја, како са становишта међународних инструмената, тако и са аспекта унутрашњих прописа сваке државе.

Улога обичаја у модерном међународном праву и значај за међународне интеграције Републике Србије, Српска политичка мисао, број 4 из 2014, стр. 233-246; M24

Предмет истраживања у овом раду јесту обичајна правна правила, процедура доказивања обичаја, инструменти за њихово доказивање, анализа настајања обичаја. Обичајна правила су од значаја за процесе међународних интеграција Републике Србије, па је њихово истраживање веома важно. У том правцу је посебно анализирана пракса држава, али и рад Комисије за међународно право Уједињених нација. Као незаобилазни материјал за истраживање коришћене су пресуде Међународног суда правде које су практични показатељ важне улоге коју обичаји имају у модерном међународном праву.

Један од основних циљева рада јесте доказивање да обичаји данас имају веома значајно место и играју велику улогу у примени правних правила међународног права. Посебна пажња је усмерена на утврђивању објективизираних правила у вези идентификације обичаја чија је сврха да се сви актери који примењују обичаје упознају са детектованим правилима. Нарочита корист од правила које је утврдила Комисија за међународно право могла би бити за рад унутрашњих државних органа свих држава, а посебно Републике Србије. Поштовање општеприхваћених правила је неопходни услов за међународне интеграције наше државе, а рад свих органа мора пратити позитивна правила међународног права.

State Immunity in International Law – Overview of the Work of the International Law Commission, Journal of Criminalistics and Law, Beograd, 1/2014, стр. 21-33;M51

Рад се бави анализом имунитета државе у међународном праву, његовим развојем у погледу теоријских праваца, кодификационих захвата, али и веома широке и разнородне праксе држава. Указује се на традиционалну заснованост имунитета на суверености, да би се услед све веће комуникације држава дошло до прихватања функционалне концепције. Рад даље прати и анализира делатност Комисије за међународно право која је окончана усвајањем Конвенције о јурисдикционом имунитету држава и њихове имовине 2004. године. У даљем тексту тумаче се одредбе Конвенције и указује на могући домашај правила, истичу изузеци и даје наговештај о могућем ступању на снагу. У раду се закључује да се на овај начин уводи правни поредак поводом једног веома деликатног питања чиме се ствара концепт норми релативног домашаја.

Ренесанса обичаја у међународном праву, Harmonius, Journal of Legal and Social Studies in South East Europe, 2014,стр. 214-226; M53

Обичаји се у међународном праву типично обележје класичног периода који је окончан успостављањем Версајског поретка. Појавом Уједињених нација дошло је до процеса нормативне револуције преко стручних тела као што је Комисија за међународно право, где се у оквиру ове организације врши кодификација целокупних области међународног права. Међународни уговори постају доминантно обележје међународног права, а многи аутори обичајна правила сврставају у простор историје овог поретка, са тек неком малом улогом коју придају овом извору.

Преживљавање обичаја у модерном међународном праву обезбедила је пракса Међународног суда правде. Не би било претерано закључити да је овај Суд за своје време користио обичајна правила како би решавао бројне спорове и да је у доброј мери утицао на еволуцију овог извора права и за стицање потпуно нових особина који су присутни поводом

обичаја у данашње време. Овај рад покушава да објасни место и улогу коју имају обичаји данас и да истакне нове особине које су добили обичаји.

Кривичноправни имунитет представника државе, Journal of Criminalistics and Law, број 1 из 2015, стр. 17 - 31; M51

Аутор се бави развојем правила о кривичноправном имунитету највиших представника државе на међународном плану. Посебна пажња усмерена је на праксу Међународног суда правде, али и рад Комисије за међународно право која ово питање обрађује неколико година. Један од важних показатеља јесте и пракса држава која показује да постоји јасан консензус о потреби да највиши представници државе буду изузети од надлежности других држава. Подвлачи се обичајни карактер таквих правила, а нова пракса Међународног суда правде, као и националних судија, указују да је повећан број спорова држава у вези примене имунитета на унутрашњем плану.

Детаљно су анализирани и изузеци од примене овог правила, а поготово у случају међународних злочина када је оправдано позивање на одговорност. Аутор је, анализирајући овај институт, дошао до закључка да се ради о процесној правној природи, али и да је неопходно увести прецизне критеријуме у погледу *ratione persone* домашаја кривичноправног имунитета.

Имунитет шефа државе од кривичне јурисдикције страних држава, Зборник радова Том 1, Супротстављање савременим облицима криминалитета, Криминалистичко – полицијска академија, Фондација Ханс Зајдел, 2015, стр. 159-167; Научно стручни скуп са међународним учешћем; М 14

Аутор се бави развојем правила о кривичноправном имунитету највиших представника државе на међународном плану, а посебно имунитету који поседује шеф државе. Нарочита пажња усмерена је на праксу Међународног суда правде, али и рад Комисије за међународно право која ово питање обрађује неколико година. На данашњем нивоу у развоју међународне заједнице постоји општи консензус да шефови држава морају бити апсолутно заштићени од заснивања кривичне јурисдикције унутрашњих органа других држава. Такве норме имају обичајни значај. Међутим развојем међународног кривичног права и међународних механизма створила се пракса да шефови држава не могу бити изузети од њиховог домашаја уколико се ради о најтежим међународним кривичним делима. Таква пракса довела је и до формалне регулативе у статутима међународних кривичних судова. Ово представља једини изузетак од апсолутног кривичног имунитета шефова држава као највиших државних представника у иностранству.

Детаљно су анализирани и изузеци од примене овог правила, а поготово у случају међународних злочина када је оправдано позивање на одговорност. Аутор је, анализирајући овај институт, дошао до закључка да се ради о процесној правној природи, али и да је неопходно увести прецизне критеријуме у погледу *ratione persone* домаћаја кривичноправног имунитета.

Заштита животне средине у оружаним сукобима, Безбедност, број 3, 2015, стр. 71-88; М 52

У овом раду аутор анализира веома актуелно питање заштите животне средине у оружаним сукобима које је поред тога од општег интереса за безбедност читаве међународне заједнице. Међународни суд правде је у неколико наврата нагласио потребу формирања посебних правила у овој области, а рад на прикупљању правила започет је од стране Комисије за међународно право.

Специфичност овог питања је у томе што је реч о комбинацији норми међународног хуманитарног права, права животне средине, а делимично и људских права. Поред тога у модерној међународној заједници дошло је до великог развоја средстава ратовања па је утолико потреба регулисања питања заштите животне средине у оружаним сукобима од примарног интереса. У раду је анализирана позитивноправна регулатива из ове области, пракса судова и арбитража, као и рад Комисије за међународно право. Изложено је тренутно стање норми и представљен је *de lege ferenda* правац развоја правила.

Значај случаја *Barcelona Traction* на развој међународног права, Хармонијус, 2015, стр.173-185, М 53

Тема овог чланка јесте правна анализа поступка *Barcelona Traction* пред Међународним судом правде и учинак који је овај поступак имао на развој правила међународног права у више праваца. Ради се о једном веома специфичном случају у коме се преламају елементи јавноправног и приватноправног интереса. Поред тога ово питање је било значајно и за институт дипломатске заштите.

Пресуде суда по овом питању значајно су испровоцирале доктринарну дебату дуги низ година по свом доношењу и битно утицала на формирање механизма којима ће се обезбедити поштовање права страних инвеститора у другим државама. Можда су већу улогу имала издвојена и индивидуална мишљења судија него сам текст пресуде који је био прилично конзервативан. Овај рад поново актуелизује нека од важних питања која су повезана са случајем *Barcelona Traction* пред Међународним судом правде.

Case-Law of the European Court of Human Rights Relating to

**Trafficking in Human Beings, International Scientific Collection
Archibald Reiss, Thematic Proceedings of international Significance,
Volume II, Police Academy, Belgrade, 2015, p.257-267 коауторски рад
са др Бојана Чучковић, М 14**

У раду се анализирају четири пресуде Европског суда за људска права које се, било директно или индиректно, баве ситуацијама које се могу квалификовати као трговина људима. За разлику од ране пресуде Силијадин Ранцев где је суд игнорисао захтев подносиоца представке да је била подвргнута трговином људима и уместо тога је заузео став да је предлагач држан у ропству и подвргнут присилном раду у смислу члана 4. Европска конвенција о људским правима и основним слободама, у случају Ранцев против Кипра суд је закључио да околности случаја приписује трговине људима, па суд сматра да се члан 4. Конвенције није препрека да се квалификује као ропство или принудни или обавезни рад. У наставку рада аутори се критички осврћу на наведене случајеве где закључују да суд није довољно јасно подвукао разлику између концепта ропства и трговине људима, и указују на постојање позитивних обавеза које постоје на страни држава према одредбама конвенције.

Аутори у наставку такође анализирају и новије случајеве пред судом у 2012. години *M. and Others v. Italy* и *Bulgaria and case of C.N. v. The United Kingdom*. Иако у овим случајевима постоје елементи трговине људима суд није ове ситуације квалификовао као трговину људима. Јасно је да судска пракса не пружа јасне параметре на основу којих би се могла повући разлика између ропства и трговине људима и не даје елементе да се успостави неопходна веза између члана 4. конвенције и других различитих облика искоришћавања људских бића које су наведене у различитим међународним инструментима.

**Конзуларна заштита, Удружење правника Србије, Правни живот,
2015, стр. 37 – 49; М 51**

Наведени рад бави се истраживањем института конзуларне заштите у међународном праву. На самом почетку аутор даје дефиницију конзуларне заштите и поставља јасне параметре за разликовање у односу на дипломатску заштиту. У наставку аутор се бави анализом члана 36. Конвенције о конзуларним односима, али такође и праксом држава у том погледу. Посебна пажња аутора посвећена је тумачењу интерних правила о поступању конзула различитих држава, а нарочито Велике Британије и Норвешке.

Поред тога, аутор детаљно истражује и случајеве пред Међународних судом правде који су повезани са повредом члана 36. Конвенције о конзуларним односима. Аутор је позитивно оценио поступање суда, а нарочито изрицање привремених мера у неким случајевима, које су имале за циљ одлагање извршења смртне казне

над страним држављанима. Аутор се залаже за прихватање концепције о праву на конзуларну заштиту као људском праву, јер би то унапредило заштиту страних држављана ма где се они налазили. Овде аутор наводи позитивне примере из права Европске уније, где је постојање грађанства довело до развоја неколико инструмената у циљу заштите права лица у иностранству.

Одговорност међународних организација са освртом на захтеве Републике Србије, Српска политичка мисао, 2/2016, стр. 131-146; М 24

Аутор у овом раду истражује правила о одговорности међународних организација као једно од најкомплекснијих питања међународног права. Анализа обухвата тумачење Нацрта правила о одговорности међународних организација усвојеног од стране Комисије за међународно право, али и праксу Међународног суда правде која нуди конкретна решења за бројна спорна питања. Указује се на аналогна решења у погледу правила о одговорности држава, која имају сигурније утемељење у међународном праву, али и неопходност што брже изградње механизма на међународном плану за реализацију одговорности међународних организација које у садашњем систему немају *locus standi* пред Међународним судом правде. Нарочита пажња посвећена је захтевима Републике Србије у погледу одговорности Уједињених нација и НАТО савеза у случају интервенције на СРЈ, према актуелним правилима о одговорности која постоје на нивоу општег обичајног међународног права, али и одредбама Нацрта правила о одговорности међународних организација из 2011. године.

Комитет региона – демократска снага Европске уније, Европскозаконодавство, 2016; 34-43 коауторски са проф. др Марком Станковићем, М 51

Рад анализира Комитет региона у контексту демократизације целокупне Европске уније. Најпре се указује на потребу приближавања институција Уније сами грађанима, да би се у наставку истакао значај оснивања Комитета региона и посебно обрадио његов однос са другим органима Европске уније. Нарочита пажња биће посвећена еволуцији надлежности које су пратиле овај орган све од оснивања Уговора из Мاستрихта, па до последње институционалне реформе из Уговора из Лисабона.

Истакнута је организациона структура Комитета региона која је специфична и обрађени најважнији актери унутар овог органа. Посеба пажња у раду посвећена је утицају који Комитет региона има на процес доношења одлука у областима у којима је обавезно његов учешће у процедурама и сарадњи са другим органима. Указано је на постојање разлика које постоје у односу на Економско социјални комитет и дат је

кратак преглед њиховог деловања. Посебно је истакнута сарадња са другим сличним органима, а нарочитоса Конгресом локалних и регионалних власти Савета Европе, где је очигледно координирано деловање.

Успостављање начела мирног решавања спорова и забрана претње и употребе силе у међународном праву, Правни живот, број 12, том 4, 2016, стр. 91 – 103; М 51

Аутор у овом раду обрађује једно од најважнијих питања читавог међународног права, развој начела о забрани употребе силе у систему Уједињених нација. На почетку рада аназира потреба за сталним унапређењем система колективне безбедности, као и однос који постоји између начела мирног решавања спорова и забране претње и употребе силе у међународном праву.

Анализира се и развој мировних мисија организације Уједињених нација као инструмента који повезује ова два начела и на један оперативан начин представља одговор на различите сукобе у међународној заједници. Указује се на различите системе колективне безбедности и њихов однос са Саветом безбедности као врховним органом у тој хијерархији. На крају се анализирају неке специфичне одлуке Савета безбедности које је доносио после окончања хладног рата и износе предвиђања за наредни период.

The Position of Head of State under International and Internal Law, Ниш, 2016, коауторски рад са проф. др В. Петровим, М 33

У овом раду анализира се положај шефа државе у складу са правилима међународног права, али и у складу са прописима Републике Србије. На почетку се указује на значај самитдипломатије у данашњем времену. Пре свега анализира се позиција шефа државе по правилима међународног права у смислу привилегија и имунитета, као и постојање претпостављене надлежности у процесу уговарања и приписивање једностранних декларација шефа државе. Од нарочитог значаја је имунитет који има шефа државе у погледу судова других држава, што је доказано праксом унутрашњих судова и раду Комисије за међународно право Уједињених нација.

Овај рад описује могућност успостављања надлежности међународних правосудних органа за најтеже међународне злочине. Истиче се важност протокола у вези посета шефа државе, као и постојању тела у оквиру неких међународних организација које чине шефови држава или шефови влада. Други део анализа норми унутрашњег права Републике Србије који се односе на положај шефа државе у нашој земљи, указује на недавну праксу у том погледу и објашњава положај шефа државе у односу на друге највише носиоце функцијау наша земља.

Однос међународног и унутрашњег права према Уставу Републике Србије из 2006. године, СПМ- посебно издање, Београд, 2017, стр. 29 – 46 коауторски са М. Палевићем, М 24

У овом раду анализирају се одредбе Устава Републике Србије из 2006. године које се тичу односа домаћег права са међународним правом. Првенствено је указано на опште трендове уставних решења о односу са међународним правом, а затим је детаљно анализиран нормативни оквир нашег позитивног Устава. Изнет је читав низ образложених предлога за унапређење његовог текста у овом делу, а указано је на опасност од тренутних правних одредаба, посебно истичући њихову непрецизност и међусобну контрадикцију.

Нарочита пажња усмерена је на неопходне измене Устава Републике Србије које ће уследити због процеса прикључења Европској унији. Изложена су конкретна питања поводом којих ће уставне одредбе морати бити усаглашене са поредком Европске уније, а изнети су и неки нови институти који ће морати бити унети у Устав а који се тичу примата права Европске уније над домаћим правом, правима која произлазе из права грађанства, али и неким променама које се тичу унапређења владавине права. Посебно је истакнута потреба увођења у Устав одредаба о усаглашавању спољне политике са спољном политиком Европске уније.

“The Necessity of Reforming the UN Administrative Apparatus”, with Ivana Krstić in SEE|EU Cluster of Excellence in European and International Law (Ed.), *South Eastern Europe and the European Union – Legal Aspects*, Verlag Alma Mater, Saarbrücken, Germany, 2017, pp. 85-109, (категорија М 14 - рад у тематском зборнику међународног значаја);

Обзиром да Уједињене нације представљају најзначајнију међународну организацију универзалног карактера већ дуго времена јасно је да је потребно радити на реформи њених органа. Аутори подвлаче неопходност реформе главних тела и органа ове организације. Главни део овог рада односи се на реформу административног апарата Уједињених нација који је суочава са великим променама на глобалном плану, изменом структуре, али и неопходношћу веће ефикасности и транспарентности у селекцији чланова секретаријата Уједињених нација и потребама професионализације.

Аутори констатују да била која реформа секретаријата није могућа без генералног секретара ове организације, који мора бити носилац ових промена. Аутори због тога заговарају потребу веће транспарентности при избору челника организације који мора да се наметне са својим менаџерским способностима. Закључује се да избор генералног секретара мора да зависи од географског критеријума, али

да то не сме да утиче на квалитет. Поред тога неопходно је имати у виду и родну равноправност као и могућност реизбора.

Оцена постојећег концепта *ius cogens* норми у међународном праву, Правни живот, 12/2017, стр. 255 – 269, М 51

Рад анализира постојећи концепт норми *ius cogens* у међународном праву и даје конкретне предлоге за његово побољшање. Аутор првенствено указује на проблеме и потешкоће које настају у постојећем систему правила утврђеним Конвенцијом о уговорном праву из 1969. године. Посебна пажња посвећена је проблему откривања норми *ius cogens*, њиховог међусобног повезивања, хијерархије ових правила.

Истакнуто је да је неопходно више се ослањати на њихово уређење утврђено Повељом Уједињених нација, али и пракси Међународног суда правде. Колико је велика потреба за побољшањем постојећег концепта *ius cogens* норми показао је рад Комисије за међународно право. Комисија за међународно право почела је радити на прецизним правилима *ius cogens* норми и требало би очекивати да настави свој рад. Посебна пажња посвећена је постојању недоследности у већ утврђеним *ius cogens* правилима и одређена конкретна решења за превазилажење ових недостатака.

У раду се тврди да су примедбе неких аутора о потреби постојања *ius cogens* норми поткрепљене и предлага увођење оквирне листе законских правила ове природе.

Constitutional Changes in the Republic of Serbia Due to the Process of Internationalisation and Accession to the EU, Law and Transition, Collection of papers, Belgrade 2017, pp. 93 – 107 with Ivana Krstić, М 14

У раду се разматрају неопходне промене Устава Републике Србије из два разлога: један се односи на очигледне правне нелогичности као последица нетранспарентности и брзине при усвајању Устава, а други се односи на потребне промене због приступања у чланство Европске уније. Аутори су разматрали одредбе актуелног Устава Републике Србије и пронашли неколико крупних пропуста који могу довести до одговорности државе на међународном плану. Поједине одредбе према налазу аутора нису добро дефинисале однос унутрашњег и међународног права, нејасне су и не иду под руку са стандардима у заштити права човека на међународном плану. Са друге стране због процеса приступања Републике Србије Европској унији потребно је унети клаузулу супремације, одредбе о праву грађанства Европске уније, гласачком праву, право на обраћање омбудсману, право на писање петиција Европском парламенту. На крају аутори указују да је неопходно ускладити процес усвајања одлука на спољнополитичком

плану, са одлукама Европске уније до уласка у чланство.

**Брегзит – повлачење Велике Британије из Европске Уније,
Европско законодавство, број 61/62, 2017, стр. 30 – 42; М 52**

Рад анализира основне разлоге за излазак Велике Британије из чланства у Европској унији. Након тога у раду је представљена процедура изласка из чланства након спроведеног референдума у Великој Британији. Нарочита пажња усмерена је на потенцијалне потешкоће које ће се појавити током преговора и изнети су неки могући сценарији за даље односе Велике Британије и Европске уније након Брексита. Дужна пажња посвећена је учешћу Велике Британије у процесу проширења Европске уније током преговора о изласку из чланства и позиција Републике Србије у том смислу. Анализиране су и последице иступања Велике Британије на процес проширења чланства и указано на два могућа тренда. Закључено је да ће и после изласка из чланства Европске уније, Велика Британија остати веома блиско везана са њом, како у економском смислу, тако и у смислу вођења спољне политике.

Reform of Local Self-government in Serbia – Internal Legal Framework and EU Integration, with Marko Stanković, Lex Localis - Journal of Local Self-Government Vol. 16, No. 1, pp. 25 - 45, January 2018, М 22

Чланак анализира локалну самоуправу у Републици Србији и нормативни оквир у коме она функционише према Уставу из 2006. године, као и начине и предлоге за реформу локалне самоуправе. Постоје два основна правца за реформу локалне самоуправе. Са једне стране примећују се проблеми који постоје у регулативи локалне самоуправе у протеклих тридесет година у Републици Србији, где аутори износе шест предлога за унапређење локалне самоуправе. Са друге стране, имајући у виду процес преговора о приступању у чланство Републике Србије Европској унији, јасно је да се и у погледу локалне самоуправе морају прихватити нека решења која произлазе из правила добро укоревених у правним порецима Републике Србије. Реформа локалне самоуправе у оба правца пружиће значајно бољи правни оквир за остварење демократских принципа, а процес преговора Републике Србије укључиће и неопходне уставне промене.

Органичења имунитета шефа државе у међународном кривичном праву, Зборник радова са саветовања Удружења за међународно кривично право, Тара 2018, стр. 111-124;

Овај рад анализира кривичноправни имунитет шефа државе у контексту развоја одредаба међународног кривичног права и праксе држава. Најпре се обрађују традиционално признати имунитети шефа

државе који су рефлекс максиме *par in parem no habet imperium*. Потом се анализира пракса држава, како на међународном, тако и на унутрашњем плану у смислу признања имунитета шефа државе. Примећује се да је у последње време дошло до неколико поступака који доводе у питање апсолутни имунитет највиших државних представника, па је Комисија за међународно право кренула у прикупљање правила из те области, како би се усмерила даља пракса држава.

Са друге стране, правила као и пракса у оквиру међународног кривичног права иду у правцу ограничавања кривичноправног имунитета шефа државе и то искључиво пред судовима на међународном нивоу. У раду се даје одговор на питање да ли је ограничење кривичног имунитета шефа државе услед нових околности постало обичајно правило општег типа или није. Обзиром да је пун имунитет правило, а ограничење тог имунитета изузетак онда се ограничење мора тумачити веома уско. На крају у раду се дају предвиђања у смислу ограничења кривичног имунитета шефа државе у наредном периоду и истиче важност и осетљивост овог питања по односе између држава.

Међународни суд правде између дедуктивног и индуктивног приступа у тумачењу правила, Правни живот, 2018, прихваћен за објављивање

Овај рад анализира праксу Међународног суда правде у вези са применом дедуктивног и индуктивног метода у тумачењу са посебним нагласком на тумачењу и формулацији обичајног права. Аутор почиње од општег појма тумачења у међународном праву, а затим га разматра кроз праксу Међународног суда правде и кроз примену дедуктивне и индуктивне методе. У раду је представљен значајан број случајева када је Међународни суд правде користио дедуктивни метод и аутор на један аргументовано критички начин посматра такву праксу.

Конкретно, анализирана је позиција Међународног суда правде у обављању квази-легалне функције и забележене су бројне предности таквог судског положаја. Такође је указано на употребу различитих приступа тумачењу у смислу обичаја, као и других извора међународног права, посебно међународних уговора и једностранних аката.

Diplomatic Immunity in the Jurisprudence of ICJ, with Ivana Krstić, South East European Law Journal (SEE LJ), accepted to be published in september 2018; (категорија M 14 - рад у тематском зборнику међународног значаја);

Дипломатски имунитет произилази из суверене једнакости држава и представља неопходан механизам сарадње између држава, омогућавајући својим представницима да слободно извршавају своје дужности.

Истраживање дипломатских привилегија и имунитета је посебно важно за међународне односе, нарочито имајући у виду могућност постојања диспаритета између норми везаних за имунитет и оних који се односе на људска права.

Овај рад говори о пресудама Међународног суда правде, у којима је Суд прихватио шири концепт дипломатског имунитета. Посебан нагласак стављен је на анализу пресуде у налогу за хапшење од 11. априла 2000. године. Док је у садашњој фази развоја међународне заједнице прихватљиво признати апсолутни лични имунитет од кривичног гоњења, аутори сматрају да функционални имунитет мора бити укинут у случајевима када државни заступник почиње озбиљна кршења људских права. Такво дело не може се сматрати званичним актом, пошто норме које забрањују геноцид, ратне злочине и мучење третирају се као императивне норме међународног права. Ове норме *ius cogens* имају предност над другим нормама јер служе за одржавање међународног поретка. Аутори такође тврде да суштинске императивне норме не могу да дођу у сукоб са процедуралним нормама, као што су норме које регулишу имунитет. Коначно, аутори закључују да у случајевима међународних злочина престају разлози за продужавање функционалног имунитета, јер подразумева индивидуалну кривичну одговорност, а не одговорност државе.

Оцена испуњености законских услова и критеријума за избор у звање редовног професора

1. Општи услов

Др Бојан Милисављевић је 2014. године изабран у звање ванредног професора, па је тада проверено и потврђено да испуњава услове за избор у то звање. Осим тога, др Бојан Милисављевић би и по новим критеријумима за избор који су ступили на снагу 2016. године испуњавао услове за избор у звање ванредног професора.

2. Обавезни услови

Др Бојан Милисављевић испуњава све обавезне услове за избор у звање редовног професора. Он има 18 година искуства у педагошком раду са студентима Правног факултета Универзитета у Београду, и то на различитим облицима и нивоима наставе из Међународноправне уже научне области. Током свих година руковођења вежбама, студијским групама и сповођењем предавања оцењиван је са највишим оценама од стране студената, што се види из изложених студентских евалуација.

Др Бојан Милисављевић је после избора у звање ванредног професора објавио један рад у категорији М 22 (*Reform of Local Self-government in Serbia – Internal Legal Framework and EU Integration*, with Marko Stanković, *Lex Localis – Journal of Local Self – Government*, Vol. 16, No. 1, pp. 25 - 45, January 2018).

У истом периоду објавио је четири рада из категорије М 24 (*Identification of Custom in International Law*, The Annals of the Faculty of Law in Belgrade – Belgrade Law Review, коауторски рад са Бојана Чучковић, Year LXII, 2014, No. 3, стр. 31-52; *Улога обичаја у модерном међународном праву и значај за међународне интеграције Републике Србије*, Српска политичка мисао, број 4. из 2014, стр. 233-246; *Одговорност међународних организација са освртом на захтеве Републике Србије*, Српска политичка мисао, 2/2016, стр. 131-146; *Однос међународног и унутрашњег права према Уставу Републике Србије из 2006. године*, коауторски са М. Палевићем, Српска политичка мисао- посебно издање, Београд, 2017, стр. 29 – 46).

Поред тога др Бојан Милисављевић у наведеном периоду објавио је девет радова у часописима категорисаним као М 51 (*Тумачење међународних уговора у раду Комисије за међународно право* Удружење правника Србије, Правни живот, 2014, 159-169; *Јавне набавке у процесу преговора Србије са Европском Унијом*, Европско законодавство, коауторски рад са Сашом Варинац, 2014, 51-67; *State Immunity in International Law – Overview of the Work of the International Law Commission*, Journal of Criminalistics and Law, Beograd, 1/2014, стр. 21-33; *Кривичноправни имунитет представника државе*, Journal of Criminalistics and Law, број 1 из 2015, стр. 17 - 31; *Конзуларна заштита*, Удружење правника Србије, Правни живот, 2015, стр. 37 – 49; *Комитет региона – демократска снага Европске уније*, коауторски са М. Станковићем, Европско законодавство, 2016, 34-43; *Успостављање начела мирног решавања спорова и забрана претње и употребе силе у међународном праву*, Удружење правника Србије, Правни живот, број 12, том 4, 2016, стр. 91 – 103; *Оцена постојећег концепта ius cogens норми у међународном праву*, Удружење правника Србије, Правни живот, 12/2017, стр. 255 – 269; *Међународни суд правде између дедуктивног и индуктивног приступа у тумачењу правила*, Удружење правника Србије, Правни живот, 2018, прихваћен за објављивање.)

У радовима који су квалификовани као М 14 др Бојан Милисављевић има 5 радова (*Имунитет шефа државе од кривичне јурисдикције страних држава*, Зборник радова Том 1, Супротстављање савременим облицима криминалитета, Криминалистичко – полицијска академија, Фондација Ханс Зајдел, 2015, стр. 159-167; *Case-Law of the European Court of Human Rights Relating to Trafficking in Human Beings*, with Bojana Čučković, International Scientific Collection Archibald Reiss, Thematic Proceedings of international Significance, Volume II, Police Academy, Belgrade, 2015, p.257-267; *The Necessity of Reforming the UN Administrative Apparatus*, with Ivana Krstić in SEE|EU Cluster of Excellence in European and International Law (Ed.), *South Eastern Europe and the European Union – Legal Aspects*, Verlag Alma Mater, Saarbrücken, Germany, 2017, pp. 85-109; *Constitutional Changes in the Republic of Serbia Due to the Process of Internationalisation and Accession to the EU*, with Ivana Krstić, Law and Transition, Collection of papers, Belgrade 2017, pp. 93 – 107; *Diplomatic Immunity in the Jurisprudence of ICJ*, with Ivana Krstić, South East European Law Journal (SEE LJ), 2018, accepted to be published).

После последњег изборног периода др Бојан Милисављевић објавио је четири рада из категорије М 33 – (при томе не понављајући оне радове који су

категорисани као м 51) и то *Правна сигурност и дипломатско и конзуларна заштита*, Правна сигурност у условима транзиције, Правни факултет Универзитета у Београду, 2014, стр. 416-425; *Преглед међународноправне регулативе у области спречавања насиља у породици*, Криминалистичко – полицијска академија, 2014, 266-277; *The Position of Head of State under International and Internal Law*, коауторски В. Петровим, Зборник радова Правни факултет Ниш, 2016, стр. 65 – 79; *Органичења имунитета шефа државе у међународном кривичном праву*, Зборник радова са саветовања Удружења за међународно кривично право, Тара 2018, стр. 111-124;)

Др Бојан Милисављевић у последњем циклусу од избора у звање ванредног професора има и два рада која су објављена у часописима категорисаним као М 52 (*Заштита животне средине у оружаним сукобима*, Безбедност, број 3, 2015, стр. 71-88; *Брегзит – повлачење Велике Британије из Европске Уније*, Европско законодавство, број 61/62, 2017, стр. 30 – 42;). А у погледу часописа ранжираних као М 53 објавио је следеће радове (*Ренесанса обичаја у међународном праву*, Harmonius, Journal of Legal and Social Studies in South East Europe, 2014, стр. 214-226; *Значај случаја Barcelona Traction на развој међународног права*, Harmonius, Journal of Legal and Social Studies in South East Europe, 2015, стр. 173-185).

У погледу цитираности и испуњености о услову минимум 10 хетероцитата прилаже се списак радова и цитираних референци из базе SCIndex:

Novaković Marko,

United nations internship programme policy and the need for its amendment

Anali Pravnog fakulteta u Beogradu, vol. 65, br. 4, str. 112-123, 2017

Milisavljević, B. (2013) Diplomatska zaštita u međunarodnom pravu i Ujedinjene nacije # Diplomatic protection in international law and the United Nations.

Zbornik Matice srpske za društvene nauke, br. 145, str. 667-681

Ilijić Slobodan,

Način oduzimanja dozvole za rad organizaciji za osiguranje

Pravo i privreda, vol. 40, br. 1-4, str. 90-98, 2003

Milisavljević, B. (2000) Sistem osnivanja osiguravajućih organizacija. Pravo i privreda, vol. 37, br. 5-8, str. 748-760

Zekavica, Radomir

Контрола и одговорност у систему европских политичких институција -

основни изазови и проблеми / Zbornik radova Pravnog fakulteta u Nišu. - ISSN 0350-8501. - Год. 55, бр. 74 (2016), стр. 113-128.

Uvod u pravo evropskih integracija

B Košutić, B Rakić, B Milisavljević - 2012 - Pravni fakultet Univerziteta u Beogradu

Račić Mile
Balkan i evropske integracije
Poslovna ekonomija, 2016, vol. 10, br. 2, str. 251-264

**Uvod u pravo evropskih integracija, B Košutić, B Rakić, B Milisavljević - 2012 -
Pravni fakultet Univerziteta u Beogradu**

Stefanovic, Andrej
Role of the judiciary in shaping federations: cases of the Supreme Court in the United
States of America and the Court of Justice in the European Union, Social Science
Open Access Repository

**Uvod u pravo evropskih integracija
B Košutić, B Rakić, B Milisavljević - 2012 - Pravni fakultet Univerziteta u
Beogradu**

Neki aspekti institucionalnog sistema Evropske unije
M Račić - Зборник радова " Односправа у региону и права ... - ceeol.com

**Uvod u pravo evropskih integracija, B Košutić, B Rakić, B Milisavljević - 2012 -
Pravni fakultet Univerzitet**

Balkans and European integrations
M Račić - Poslovna ekonomija, 2016 - scindeks.ceon.rs

**Uvod u pravo evropskih integracija
B Košutić, B Rakić, B Milisavljević - 2012 - Pravni fakultet Univerzitet**

Role of the judiciary in shaping federations: cases of the Supreme Court
in the United States of America and the Court of Justice in the
European Union

A Stefanovic - Journal of Liberty and International Affairs, 2017

**Uvod u pravo evropskih integracija, B Košutić, B Rakić, B Milisavljević - 2012 -
Pravni fakultet Univerzitet**

UN Peacekeeping Missions between Glorious Past and Uncertain
Future

A Abusara - Western Balkans Security Observer, 2010

**Nove mirovne misije Organizacije ujedinjenih nacija
B Milisavljević - 2007 - Pravni fakultet, Centar za publikacije**

Analysis of solutions to social conflicts in the countries of western
europe and the balkans

V Potparić, I Gvozdenović, I Pavlović - Vojno delo, 2015

Nove mirovne misije Organizacije ujedinjenih nacija

B Milisavljević - 2007 - Pravni fakultet, Centar za publikacije

Origin, definition and basic principles of traditional UN peacekeeping missions

A ABUSARA - Multinational Operations, 2010

Nove mirovne misije Organizacije ujedinjenih nacija

B Milisavljević - 2007 - Pravni fakultet, Centar za publikacije

Mirovne misije Ujedinjenih nacija–između slavne prošlosti i nesigurne budućnosti

A Abusara - Multinacionalne operacije, 2010 - ceeol.com

Nove mirovne misije Organizacije ujedinjenih nacija

B Milisavljević - 2007 - Pravni fakultet, Centar za publikacije

V Potparić, I Gvozdenović, I Pavlović - Vojno delo, 2015

Analysis of solutions to social conflicts in the countries of western europe and the Balkans

**ОДГОВОРНОСТМЕЂУНАРОДНИХОРГАНИЗАЦИЈАСАОСВ
РТОМНАЗАХТЕВЕРЕПУБЛИКЕСРБИЈЕ**

БММилисављевић

INTERNATIONAL LAW ON EMERGENCY SITUATIONS–NEW PART OF THE INTERNATIONAL PUBLIC LAW

T Surlan, D Mladjan - СРПСКА ПОЛИТИЧКА МИСАО

**ОДГОВОРНОСТМЕЂУНАРОДНИХОРГАНИЗАЦИЈАСАОСВ
РТОМНАЗАХТЕВЕРЕПУБЛИКЕСРБИЈЕ**

БММилисављевић

Doprinos Vojske Srbije izgradnji i očuvanju mira u svetu

MM Zotović - 2018 - uvidok.rcub.bg.ac.rs

**ОДГОВОРНОСТМЕЂУНАРОДНИХОРГАНИЗАЦИЈАСАОСВ
РТОМНАЗАХТЕВЕРЕПУБЛИКЕСРБИЈЕ**

БММилисављевић

Ratna okupacija-međunarodno-pravno regulisanje

MD Tesla - 2016 - uvidok.rcub.bg.ac.rs

**ОДГОВОРНОСТМЕЂУНАРОДНИХОРГАНИЗАЦИЈАСАОСВ
РТОМНАЗАХТЕВЕРЕПУБЛИКЕСРБИЈЕ**

БММилисављевић

Potrebe i mogućnosti reformisanja nadležnosti i položaja Generalne skupštine u institucionalnoj strukturi Ujedinjenih nacija

JB Gordanić - 2017 - uvidok.rcub.bg.ac.rs

**ОДГОВОРНОСТМЕЂУНАРОДНИХОРГАНИЗАЦИЈАСАОСВ
РТОМНАЗАХТЕВЕРЕПУБЛИКЕСРБИЈЕ**

БММилисављевић

Međunarodnopravna zaštita civilnog stanovništva u oružanim sukobima
MV Jončić - 2017 - uvidok.rcub.bg.ac.rs

**ОДГОВОРНОСТ МЕЂУНАРОДНИХ ОРГАНИЗАЦИЈА О С В
РТОМ НА ЗАХТЕВЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ**
БММилисављевић

Ратна окупација-међународно-правно регулисање
MD Tesla - 2016 - nardus.mpn.gov.rs

Новемировне мисије Организације уједињених нација
Б Милисављевић - Службени Гласник, Београд, 2007
ON SOME "ANTIIDENTY" SPOTS IN THE SERBIAN
CONSTITUTION

V Petrov - СРПСКА ПОЛИТИЧКА МИСАО - spmbeograd.rs

**„Приписивост као услов одговорности државе у међународном
праву“, Б Милисављевић - Анали Правног факултета
Универзитета у ..., 2012**

**INTERNATIONAL LAW ON EMERGENCY SITUATIONS–NEW
PART OF THE INTERNATIONAL PUBLIC LAW**

T Surlan, D Mladjan - СРПСКА ПОЛИТИЧКА МИСАО SERBIAN ...

**„Identification of Custom in International Law“, Milosavljević
Bojan, Čučković Bojana, М Бојан - The Annals of the Faculty of
Law in Belgrade–Belgrade ..., 2014**

**ON SOME "ANTIIDENTY" SPOTS IN THE SERBIAN
CONSTITUTION, V Petrov - СРПСКА ПОЛИТИЧКА МИСАО**

**„Ренесанса обичаја у међународном праву“,
Милосављевић Бојан - Harmonius-Journal of Legal and Social
Studies in ..., 2014**

**ON SOME "ANTIIDENTY" SPOTS IN THE SERBIAN
CONSTITUTION, V Petrov - СРПСКА ПОЛИТИЧКА МИСАО**

**„Право грађанства Европске Уније и дипломатско и
конзуларна заштита“, М Бојан - Европско законодавство
Pretpristupna pomoć Evropske unije državama kandidatima za članstvo
u EU**

AM Divac Šarić, 2016

**Исцрпљење унутрашњих правних средстава као услов за
примену дипломатске заштите у међународном праву**
Б Милисављевић - Анали Правног факултета у Београду, 2012

Trgovina ljudima u svetlu međunarodnog prava i propisa Republike
Srbije
BM Cmiljanić, 2015

**ОДГОВОРНОСТ МЕЂУНАРОДНИХ ОРГАНИЗАЦИЈА СА
ОСВРТОМ НА ЗАХТЕВЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ,
Б. Милисављевић**

ARMY AND STATE THE ISSUE OF CIVILIAN-MILITARY
RELATIONS

D Bodrozic - СРПСКА ПОЛИТИЧКА МИСАО SERBIAN POLITICAL ... -
spmbeograd.rs

**Бојан Милисављевић, В Славољуб - Право Европске уније,
2012**

Од избора у звање ванредног професора др Бојан Милисављевић објавио је монографију Међународно обичајно право, Правни факултет, 2016, која има 154 странице.

Када се ради о резултатима у развоју научнонаставног подмладка, др Бојан Милисављевић је био члан комисија за избор др Александру Гајићу, др Бојани Чучковић, др Милошу Јовановићу, др Маји Лукић Радовић, Андријани Мишовић, Александри Регодић, Јовани Блешић, Ивани Драгић. Ван Правног факултета учествовао је у избору др Тијане Шурлан са Криминалистичко полицијске академије.

После избора у звање ванредног професора др Бојан Милисављевић био је ментор у 92 мастер рада, члан комисије за оцену и одбрану мастер радова у 144 рада.

Докторске дисертације: ментор – 5 кандидата (Хајдер Ал Тамими, Милош Јончић, Мирослав Котевски, Андријана Мишовић и Дејан Миловановић, Милена Ђурић). Члан Комисије за оцену и одбрану – 16 кандидата (Бајо Џмиљанић, Миљан Јововић, Милан Живојиновић, Јелена Стојшић, Хајдер Ал Тамими, Биљана Лепотић, Марко Новаковић, Јагица Ференц, Михајло Вучић, Милош Галантић, Владимир Лепосавић, Марко Аћић, Милош Јончић, Моника Мачаји, Јелица Горданић и Мирослав Котевски. Члан Комисије за оцену – 2 кандидата (Владимир Радивојевић и Драгана Сандић). Поред тога био је члан комисије за одбрану докторских дисертација на Факултету политичких наука, као и на Правном факултету Универзитета из Крагујевца.

3. Изборни услови

Др Бојан Милисављевић испуњава сва три изборна услова, што превазилази минималне услове за избор у звање редовног професора. Први изборни услов је стручно – професионални допринос где је др Бојан Милисављевић 1. истраживач на пројектима Развој правног система Србије и хармонизација са правом Европске уније – Пројекат правног факултета, као и Идентитетски преображај Србије, такође пројекту Правног факултета Универзитета у Београду. 2. Поред тога један је од уредника зборника радова са међународног научног скупа Право и транзиција који је одржан на Правном факултету у организацији Института за друштвене науке, члан је редакције часописа Анали који има највиши домаћи ранг М 24, члан је редакције часописа

Безбедност М 51, као и Review of International Affairs М 52, члан је уређивачког одбора часописа Хармонијус. 3. После избора у звање ванредног професора др Бојан Милисављевић био је ментор у 92 мастер рада, члан комисије за оцену и одбрану мастер радова у 144 рада. Докторске дисертације: ментор – 5 кандидата, члан Комисије за оцену и одбрану – 16 кандидата, члан Комисије за оцену – 2 кандидата и то све после избора у звање ванредног професора. Поред тога био је члан комисије за одбрану докторских дисертација на Факултету политичких наука, као и на Правном факултету Универзитета из Крагујевца.

Други изборни услов је допринос академској и широј заједници где је др Бојан Милисављевић био 1. заменик шефа Катедре за међународно право и међународне односе од октобра 2015. године па до марта 2016. године, а затим и шеф Катедре од марта 2016. године па до октобра 2018. године. 2. био је члан Етичке комисије на Правном факултету Универзитета у Београду, 3. члан Већа групација на Универзитету у Београду од 2015 – 2018. године, 4. члан је од 2015. године члан је Преговарачког тима за вођење преговора о приступању Републике Србије Европској унији који је формирала Влада Републике Србије где врши функцију правника у тиму. 5. Координатор је курса Међународно право и Дипломатско право на Дипломатској академији Министарства спољних послова од 2016. године где обавља предавања и испите полазницима Академије који стичу потом дипломатска звања.

Трећи изборни услов је сарадња са другим високошколским, научноистраживачким установама где је др Бојан Милисављевић 1. био предавач и испитивач на Криминалистичко полицијској академији у школској 2017 – 2018. години из предмета Међународно јавно право, 2. предавач и испитивач на Високој хотелијерској школи струковних студија од 2004. године до данас.

Мишљење и предлог

Од почетка свог рада на Правном факултету Универзитета у Београду до данас Бојан Милисављевић се развио у озбиљног и квалитетног научног радника и педагога. Он иза себе има веома богат и квалитетан научни опус у области међународног јавног права. Посебно се истичу његови радови из области дипломатског и конзуларног права, у којој је др Милисављевић један од водећих стручњака у нашој земљи. Студенти га веома цене као сталоженог и систематичног предавача. Квалитет његовог наставног рада и његова отвореност за комуникацију са студентима најречитију потврду имају у томе што га изузетно велики број студената бира за ментора код израде мастер радова и докторских дисертација. Др Милисављевић је током две и по године веома успешно водио Катедру за међународно право и међународне односе на Правном факултету Универзитета у Београду. Његов стручни ангажман ван Факултета, попут ангажмана у Преговарачком тиму за вођење преговора о

приступању Републике Србије Европској унији, на Дипломатској академији Министарства спољних послова и слично, веома је драгоцен и цењен. Уз остале користи, тај ангажман др Милисављевића битно доприноси угледу Правног факултета Универзитета у Београду.

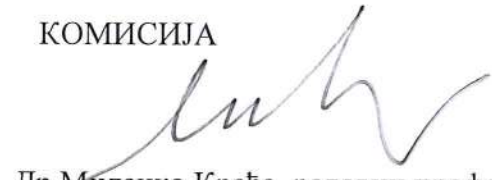
Из наведених разлога, Комисија има част да поднесе

ПРЕДЛОГ

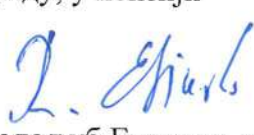
да др Бојан Милисављевић, ванредни професор, буде изабран за редовног професора за Међународноправну ужу научну област - предмети Међународно јавно право и Дипломатско и конзуларно право, а на основу чињенице да испуњава све релевантне законске и статутарне услове за избор у звање редовног професора.

У Београду,
29. новембра 2018. године

КОМИСИЈА

Др Миленко Крећа, редовни професор
Правног факултета Универзитета у
Београду, у пензији

Др Родољуб Етински, редовни професор
Правног факултета Универзитета у
Новом Саду

Др Бранко Ракић, редовни професор
Правног факултета Универзитета у
Београду